Alšík

2025
31
2026

OBČASNÍK PRO ŽÁKY, UČITELE, RODIČE A PŘÁTELE ZŠ MIKOLÁŠE ALŠE

TOTO ČÍSLO PRO VÁS PŘIPRAVILI TŘEŤÁCI.

ZÁŘÍ

Rádio Junior

Na začátku školy jsme byli v rádiu Junior. Byla to prohlídka. Provázela nás tam paní, co tam pracuje a jmenuje se Jana Rychterová. Ukázala nám tam mnoho zajímavých věcí, třeba skleněnou podlahu nebo obří pružiny, který tam jsou kvůli tomu, kdyby bylo zemětřesení, tak tu budovu udrží, přestože je vysoká. Všichni si na ně sahali, protože to má přinést štěstí. Koukli jsme se do studia Rádia Junior. Poznávali jsme zvuky. Zkusili jsme si i nahrávání. Potkali jsme herečku Terezu Kostkovou a mohli jsme se s ní vyfotit. Bylo to tam super.

Max, Pepi a Týna, 3. C

Za babičkou do Dlouhé

Na konci druhé třídy jsme společně přečetli knížku O líné babičce od Aleny Kastnerové. Příběh nás moc bavil, tak jsme se v září vypravili do Divadla v Dlouhé, abychom babičku viděli naživo. Byli jsme zvědaví, jak herci zvládnou přenést plnění babiččiných snů na jeviště. Představení se nám moc líbilo, bylo plné skvělé živé hudby a nechybělo ani tahání přání ze škapulíře. Poznáte z našich obrázků, co se nám nejvíc líbilo?

3. B

ŘÍJEN

Hurá, jdem' zpívat a referáty od páťáků

„Letos hodně chodíme do Áčka na hudebku. Někdy tam spolu zpíváme. Někdy k nám přijdou páťáci z 5. A a říkají nám referáty. První byla na řadě Hynkova ségra s referátem o písničce Lemon tree. Potom byla Vendova ségra, ta nám ukazovala, jak se hraje na housle. A pak další hodiny byli i jiný sourozenci dětí od dalších třeťáků a i jiný děti a povídali nám třeba o Beatles, hudbě z Pána prstenů nebo Minecraftu a tak. Je to hodně dobrý.“

Ronda a Maruška, 3. C

LISTOPAD

Halloween nebo Dušičky?

Každý rok, když se dny zkracují a venku začíná být chladno, přichází…Halloween, který se slaví 31. října. Hned za ním je další svátek, který je v Čechách více známý. Jsou to Dušičky neboli Památka zesnulých, které připadnou na 2. listopadu. U nás ve třídě 3. A jsme se rozhodli prozkoumat více oba svátky a zjistit, co mají společného, co naopak jiného a také jsme se na závěr mohli rozhodnout, který z těchto svátků je nám bližší. Na pomoc jsme si vzali Vennův diagram. Víte, co to je? To jsou dva kruhy, které se uprostřed překrývají. Do jednoho kruhu jsme psali informace o Dušičkách, do druhého o Halloweenu. Doprostřed vše, co mají společného. Našli jsme toho spoustu… např. oba svátky se slaví na podzim, zapalují se při nich svíčky nebo dýně, jsou spojené s vírou, vzpomínkou a slavíme je s rodinou nebo přáteli. Každý z nás se na závěr mohl rozhodnout, jaký svátek má raději a který slaví. Svou náklonnost jsme ale museli vysvětlit, tak tedy… já (Anežka) mám raději Dušičky, protože je to český svátek a taky se mi na nich líbí, že si připomínáme zesnulé. Mám také ráda světýlka, ticho a tmu. Mně (Rozárce) se líbí víc Halloween, protože se chodí koledovat v maskách a vyřezávají se do dýní srandovní až strašidelné výrazy. Každá země tento svátek slaví trochu jinak, třeba v USA je Halloween obrovskou událostí, v ulicích se konají velké průvod, a to bych někdy chtěla zažít.

Rozárka a Anežka, 3. A

PROSINEC

Louskáček

Letos už moc nechodíme na koncerty do Rozhlasu, ale jednou jsme přece šli. Bylo to představení Louskáček v Betlémské kapli. Natáčeli tam hudbu do archivu Českého rozhlasu. Byli jsme rozdělení do tří skupin. První skupina dostala rolničky a cinkali. Druhá skupina tleskala do rytmu. Poslední skupina dostala dřívka a ťukali s nimi o sebe. Louskáček je známý vánoční balet.

Hynek, 3. C

Jak jsem se ztratil

„Začalo to vlastně takhle: Pan Zachystal šel koupit vánoční stromeček se svým neposedným synem Jakubem. Jakub byl tryskové letadlo a pan Zachystal byl mateřská loď…“ Tak asi tak začíná nejen kniha, ale také divadelní představení, na kterém jsme byli v Divadle v Dlouhé. My jsme nejdříve četli knihu, potom jsme šli do divadla a představte si, že tam se z Jakuba stal Pavlík. To nám ale nevadilo, protože celé divadelní představení i kniha se nám moc líbily. Pavlík/Jakub zažíval velká dobrodružství při tom, jak se ztratil tatínkovi. Nejprve si tak chodil po Praze a z poklopu se náhle vylezl čert a malého Pavlíka vzal s sebou do pekla. Pavlík se trochu bál, ale nechtěl to přiznat, dokonce si na čerty mohl i dupnout! Nakonec ho ale čert vyvezl zpátky na zem a jeho putování po Praze pokračovalo dál. Cestou potkával další zajímavé postavy, třeba pana lampáře, pána s kaprem, holčičku se sirkami, ale také poštovní vůz a poštovní kobylku, která v době Vánoc uměla mluvit. Pavlík se nakonec dostal v pořádku domů k tatínkovi a mamince.

Klaudinka a Zuzanka, 3. A

LEDEN

Lyžák 3. B

V lednu jsme vyměnili učebnice za lyže a vyrazili na školu v přírodě do Špindlerova Mlýna. Ubytovali jsme se v hotelu Horní pramen.

Každé ráno nás po snídaní taxíky odvezly na sjezdovky na Medvědín nebo do Svatého Petra. Instruktoři nás rozdělili do skupin podle toho, jak nám to na lyžích šlo. Zkušení lyžaři hned vyrazili na sjezdovku, zatímco začátečníci statečně bojovali se svými prvními obloučky.

Když jsme zrovna nelyžovali, rozhodně jsme se nenudili. Bobovali jsme na svahu za chatou nebo jsme si zašli do Špindlerova Mlýna koupit nějaký suvenýr a pohled pro rodiče. Večery patřily společné zábavě a poslední večer nechyběla diskotéka s instruktory.

Školu v přírodě jsme si skvěle užili, všichni jsme se na lyžích zlepšili. Na konci pobytu sjeli dlouhé sjezdovky ve Svatém Petru úplně všichni – i ti, kteří stáli na lyžích poprvé v životě!

Domů jsme se vrátili unavení, ale se spoustou nezapomenutelných zážitků.

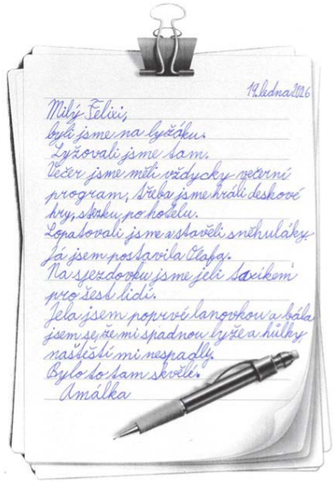

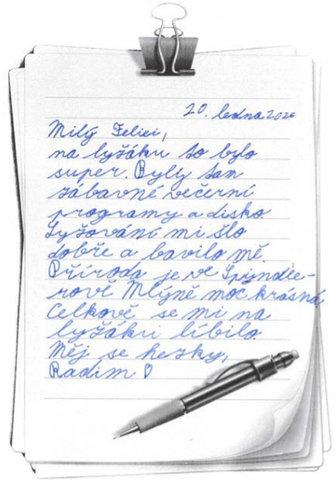

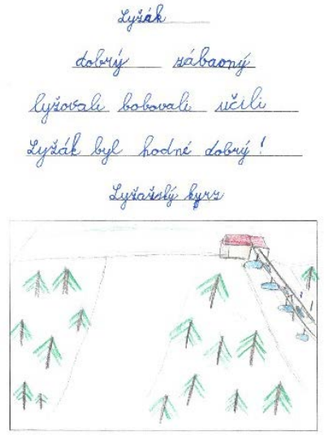

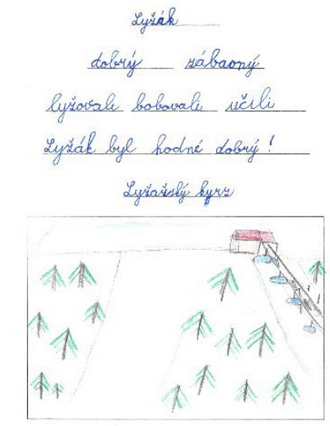

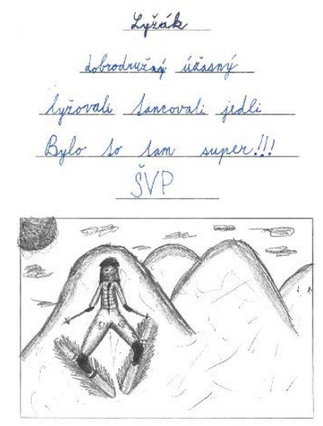

Budoucí školáci v akci: Zimní stezka školou

Ve čtvrtek 8. ledna se u nás ve škole konal Den otevřených dveří. Dopoledne se mohli přijít podívat rodiče do tříd, ale pro nás to nejdůležitější začalo až odpoledne.

Pro budoucí prvňáčky byla připravena stezka školou. Předškoláci se svými rodiči prozkoumali různá zákoutí naší školy. Hned za startem se mohly děti vyfotit jako sněhuláci, v jídelně kreslily, v tunelu sportovaly a další úkoly na ně čekaly ve staré budově. V cíli dostal každý malou odměnu a diplom.

My, žáci 3. B, jsme pomáhali paní učitelce na stanovištích a dohlíželi na to, aby si to malí návštěvníci pořádně užili.

Moc nás to bavilo a už teď se těšíme na nové spolužáky!

3. B

Hurá na led!

Po vánočních prázdninách na začátku ledna přijeli hasiči a postříkali fotbalové hřiště. Venku byl mráz. Za pět dní bylo hotové kluziště. Když jsme přišli do školy, byli jsme šťastní. Místo tělocviku jsme šli bruslit. Hrozně moc ten den sněžilo. Kluziště bylo úplně zasněžené, proto musela přijet sněžná rolba. Paní učitelky nás musely zahnat na stranu. Zanedlouho bylo uklizeno a mohli jsme bruslit. Na okrajích byly hory sněhu. Někdo se musel rozjezdit, někomu to šlo a někomu zas ne. Nakonec to ale šlo všem. Hasiči se tam vraceli a led pořád opravovali. Moc jsme si to užili.

3. C

LEDEN

Hop na tyč!

Šplhali jste už někdy? V lednu bylo školní kolo soutěže ve šplhu. Každá třída si udělala svoje kolo. O „těláku“ byly v tělocvičně všechny třetí třídy z naší školy. Učitelky někoho zavolaly, vždycky lezly dvě děti na tyčích vedle sebe. Ten, kdo vylezl úplně nahoru, tomu změřily čas. Pak bylo i druhé kolo. A ten, kdo byl nejrychlejší, tak šel do dalšího kola na jinou školu na Dědině. Postoupili 2 kluci a 2 holky. Ale v tom dalším kole už se jim to moc nedařilo, jen Quentin ze 3. B byl třetí!

3. C

Barvy v tunelu

Víte, kdo dělal všechny ty obrázky, co byly až do května v tunelu? Ty obrázky malovaly všechny děti z prvního stupně. My dělali duhu, co byla na rohu, a k tomu ilustrace k básničce Barvy duhy. Kája ji přišpendlila do zatáčky, aby byla na obou stranách. Ostatní třídy malovaly různé další barvy. Tunel byl po celý školní rok hezky „vyzdobenej“. Jako v pohádce, fakt krása. Byli jste se tam podívat!

Berta, Šárka, Venda a Isa, 3. C

Zmrzlé bubliny

Venku byl pořádný mráz, a tak jsme místo pracovek vydali ven zkusit pokus. Vyzkoušeli jsme, jestli bubliny zamrznou. Vzali jsme si ven bublifuky a vrhli jsme se do toho. Nejdřív jsme bublifuky položili do sněhu, to, aby se nějak zchladily. Pak jsme foukali a tvořily se bubliny. Nejdřív se to moc nedařilo. Pak jsme na to ale přišli. Nechali jsme bubliny na tom držátku a opravdu zamrzly. Vypadalo to jako nějaké kouzlo. Zamrzlá bublina vypadala jako nějaké skoro průhledné plátýnko. Jedna bublina dokonce zamrzla v letu a jiná vletěla na silnici až k přechodu. Pak se vyfoukly a splaskly, ale pořád jsme viděli ten obal. Byla to krása. Byla nám velká zima na ruce, ale přežili jsme to. Moc nás to bavilo a byla to dobrá zkušenost

Berta, Šárka, Venda a Isa, 3. C

ÚNOR

Hurá, živočichové!

Řeknu vám, ve 3. A se v únoru děly věci! Začalo to v pondělí. Kdo přišel do třídy, zjistil, že lavice jsou ve třídě jinak, v centrech. Hned každý z nás věděl, kolik uhodilo. Tento týden nás čekají centra, jupiii! Ale jaké téma nás čeká? Na tabuli bylo pár indicií a také 5 center – Matematika, Objevy, Badatelství, Český jazyk a Ateliér. Každý z nás se zapsal do centra, které ho zaujalo. Potom jsme se setkali v kruhu na koberci a dozvěděli jsme se, co nás čeká za téma a jaké úkoly můžeme v centrech řešit. Během celého týdne jsme se vystřídali v centrech. Každý den jsme pracovali v jiné skupině a bylo to super. Používali jsme encyklopedie, Albi tužku, barevné papíry, pracovní listy, geodesky, čtverečkovaný papír apod. Téma bylo ŽIVOČICHOVÉ, dozvěděli jsme se o nich hodně věcí a více se o nich dozvíte i vy, když si přečtete rubriku „Víte, že…“.

Kiki, Vítek, Zuzka, Vincent, David, Bruno, Filip, 3. A

Jak se nám recituje?

V únoru jsme recitovali básně. Každý mohl recitovat svoji báseň, jakou chtěl. Nejdřív si třídy udělaly třídní kolo a vybraly toho, kdo postoupí do školního kola. Recitace byla hodně těžká. Několik dětí se zakoktávalo. Ale někdo recitoval krásně a postoupil. Pak šli ti, co postoupili, recitovat do knihovny. Šly tam děti z prvního i z druhého stupně. Bylo to tam moc hezký.

Venda, Šárka, Sofi, Kuba a Tom, 3. C

Jupí, počítače!

Už jste někdy dostali test v podobě počítačové hry? Možná si říkáte, že je brzy ve třetí třídě na informatiku. Ale ne! Naši školu vybrali, aby otestovali žáky třetích a čtvrtých tříd. Takže jsme se vydali na novou budovu do počítačové učebny. Sedli jsme si k počítači, nasadili jsme si sluchátka a mohlo se začít. Pracovali jsme vlastně na takových planetách. Vždycky měla nějaká planeta úkoly. První planeta byla jako Egypt, ta byla docela lehká. V další hře jsme pomáhali spravedlivě rozdělovat krmení rybkám. Poslední planeta byla o vesmíru. Druhá a třetí byly těžké. Provázel nás tam Puk, který tam byl proto, aby nám to všechno vysvětlil. Moc jsme si to užili. Nakonec naši rodiče dostali výsledky, jak jsme šikovní.

Ema, Barča, Štěpa, Týna a Pepi, 3. C

BŘEZEN

Pojďte s námi malovat

Malujeme jako...
Hrajeme si na malíře! Při výtvarce malujeme jako známí malíři.

Namalovat obraz podle Picassa je lehké! Všechny jeho obrazy vypadaly divně. Kdyby nám paní učitelka neřekla, jak na to, tak by to nešlo. Káje se na začátku naše obrázky někdy nelíbí. Ale na konci je to vždy vynikající. Někdy se stávají nehody a některé dopadnou špatně. Ale Kája je vždy nakonec nadšená. My všichni dostaneme jedničku do žákovské. Odpoledne to dá paní učitelka na nástěnku a všichni nám to pak chválí.

Isa a Sofi, 3. C

V lednu jsme malovali podle malíře Arcimbolda. Maloval obrazy jen ze zeleniny. A proto jsme si přinesli různý letáky a z těch jsme vystříhali všechno ovoce a zeleninu. Nakonec jsme z toho poskládali obličeje, nalepili je a obrázky byly na světě.

Barča, 3. C

Nedávno jsme malovali jako Kandinskij. Dělali jsme kruhy. Nejdřív jsme s pravítkem namalovali na čtvercovou čtvrtku čtyři čáry a pak další čtyři. Vznikly čtverečky. A začali jsme malovat. Udělali jsme do každého čtverečku puntík anilinkami. Tak jsme postupovali, až nám vznikly kruhy v každém čtverečku. Je to moc hezký obraz, co nám vznikl.

Uli 3. C

Vyšíváme!

O pracovkách a o výtvarce jsme v únoru dělali vyšívání. Dostali jsme čtverec látky, kde byly takový malý dírky. Jmenuje se to kanava a je to na vyšívání. Pak jsme si vybrali bavlnku a dostali jsme jehlu. Učili jsme se různý možnosti šití. Klasický šití i křížky. Vypadlo to těžce, ale pak to bylo lehké. Zkoušeli jsme i entlování, to bylo nejvíc těžké a moc to někomu nešlo. Doprostřed jsme vyšívali svoje první písmeno. Každý třeba umí vyšívat jinak, někdo dělá víc chyb, někdo míň, ale i tak to bylo nakonec všechno krásný. Byla to zábava! Ale aspoň jsme se trošku naučili šít.

Štěpa, Berta, Tom a Maru, 3. C

UČITELSKÝ TROJBOJ

Ptají se třeťáci svých třídních učitelek Evičky, Simony a Káji:

1. Jaký předmět vás baví učit?

K: Učím ráda všechny předměty, záleží na tom, jaké máme téma, učivo a jak hlavně spolupracujeme s žáky. Ale možná nejvíc český jazyk (přestože ráda a často říkám, že „čeština je mrcha zrádná“).

E: Mně nejvíc baví vlastivěda, ráda objevuji zajímavosti o našich předcích, o době, ve které žili a když najdu jakoukoliv jejich zajímavou životní situaci, která se dá převést do dramatické výchovy, tak jsem nadšená!

S: Nejvíc mě baví učit matematiku, protože to není jen sezení nad hromadou čísel, ale i velké logické dobrodružství. Ráda sleduji, jak každý přemýšlí jinak a ke správnému řešení dojde svojí cestou.

2. Co byste dělaly, kdyby děti nezlobily?

K: Určitě bych se nejdřív hodně divila a snažila se zjistit, co se to děje. A pak bych si to užívala :-).

E: Asi bych si řekla, že není něco v pořádku…myslím, že to jemné zlobení (třeba v podobě škádlení) k nám lidem patří, stejně jako to, že umíme být k sobě milí a laskaví. Když je to v rovnováze, je to ideální.

S: To by byla paráda! Užívala bych si to spolu s těmi hodnými dětmi.

3. Co vždy zapomínáte?

K: Nejčastěji klíče v zámku ve dveřích do kabinetu.

E: Klíče.

S: Klíče také zapomínám na různých místech, ale někdy taky zapomenu dát dětem domácí úkol :-)

4. Jakou knížku jste přečetly v dětství jako první?

K: Nejsem si úplně jistá, že byla první, ale určitě to byla první přečtená s chutí a moc mě bavila - „Školák Kája Mařík“ od F. Háje. To už je ale dnes knížka pro pamětníky.

E: To si pamatuji úplně přesně, byla to „Dášenka“ od Karla Čapka. Dostala jsem ji od mého milovaného tatínka. Koupil mi ji na dovolené v Domažlicích a jako dnes to vidím, jak jsem si s ním pro ni s hrdostí šla do knihkupectví v podloubí. Už ve výkladní skříni se na mě smála, byla krásná, tmavě tyrkysová a celá lesklá a nádherně voněla. Ještě ten den jsem ji celou přečetla.

S: Mezi prvními určitě byla knížka „Povídání o pejskovi a kočičce“ od Josefa Čapka.

Bingo!

Čtu, čteš, čte, čteme… Opravdu? Znáte to, ve škole se pořád mluví o čtení. Jak moc je důležité umět číst, a hlavně rozumět tomu, co a o čem čteme. Ale jak to zařídit? Letos jsme se pokusili povzbudit třeťáky ke čtení velkou celoroční akcí nazvanou Čtenářské bingo. Není to až zas taková novinka, už vloni třeťáci s paní učitelkou Haničkou takové čtenářské bingo měli a my se jím nechali inspirovat. Třeťáci ze všech tří tříd měli možnost se do něj zapojit. Na společné chodbě máme tabulku jako na hru Bingo, kde jsou barevně označená políčka s různými čtenářskými výzvami. Třeba kniha s více než stem stránek, kniha se zelenou obálkou, kniha z knihovny nebo komiks. Každý si vybírá podle svých možností a čte. Přečtenou knížku pak zapíše do čtenářské karty, které jsou uložené v krabici na chodbě, a po kontrole paní učitelkou si může příslušné políčko vybarvit příslušnou barvou ve vlastní malé tabulce. Začátek byl velkolepý, čtenáři se pustili do čtení s vervou. Postupně se aktivita maličko utlumila, ale stále je dost zájemců o nové čtenářské karty a vyplnění dalšího políčka. Zatím akce dál pokračuje, tak uvidíme, kolik úspěšných čtenářů na konci roku bude, zda někdo splní všech 16 čtenářských výzev a získá tak odměnu. Držíme všem palce!

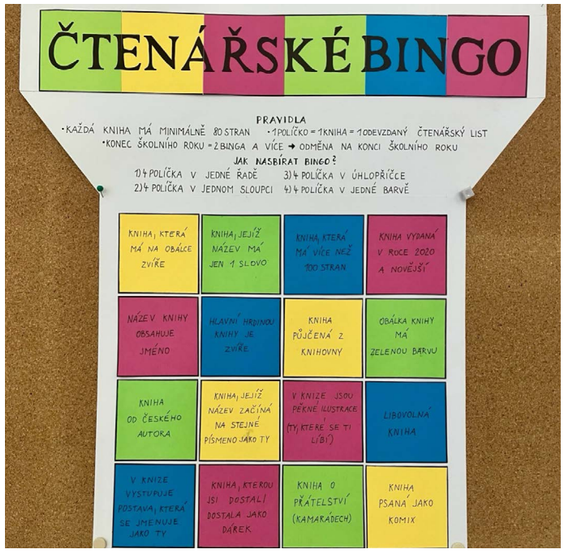

Víte, že podstatná jména jsou vlastně strašně bohatá?

No považte sami. Jsou to názvy osob, zvířat, věcí, vlastností, emocí, dějů. Toho je, co? Vlastně díky podstatným jménům dokáže pojmenovat snad všechno na světě. I my jsme se o to pokusili a aby to nebylo tak jednoduché, představili jsme si, že jsme tím podstatným jménem my a napsali za něj oslavnou životabáseň. A protože by to pro spolužáky i vás bylo jednoduché, napsali jsme to jako hádanku. Zkusíte také přijít na to, co jsem?

Bydlím v lese.
Jsem zrzavá s troškou bílý.
Nejraději mám koroptve a bažanty.
Bojím se, že mě někdo postřelí.
Chci jet někam do ciziny.
Jednou se určitě skamarádím s lidmi.
Mám huňatý ocásek.
Těším se, až navštívím třeba Afriku.

Ema, 3. C (liška)

Bydlím v domě.
Jsem hledaný.
Nejraději mám peníze.
Bojím se policistů
Chci přežít a být na svobodě.
Jednou mě nejspíš chytnou.
Mám pytel.
Těším se, až budu bohatý.

Honza F., 3. A (zloděj)

Bydlím ještě s rodiči.
Jsem ještě malé.
Nejraději mám svoje rodiče.
Bojím se, že rodiče budou na mě naštvaní.
Chci mít sourozence.
Jednou budu velké.
Mám od mých rodičů velkou péči.
Těším se, až budu dospělé.

Klárka, 3. A (dítě)

Bydlím v člověku.
Jsem šťastná.
Nejraději mám Vánoce.
Bojím se zlosti.
Chci se mít pořád dobře.
Jednou jsem se ztratila.
Mám taky ráda narozeniny a oslavy.
Těším se na dobré jídlo.

Fanda, 3. A (radost)

Bydlím u řeky.
Jsem vyjmenované slovo po V.
Nejraději mám čerstvé ryby.
Bojím se, že mě strhne proud řeky.
Chci, aby si mě nikdo nespletl s nutrií.
Jednou budu mít mláďata.
Mám hnědou srst.
Těším se, až ulovím rybu.

Hynek, 3. C (vydra)

Bydlím v domě.
Jsem věc.
Nejraději mám zeď nebo stěnu.
Bojím se sluníčka, protože je můj konkurent.
Chci zimu, to mě mají pak všichni doma rádi.
Jednou jim prasknu a vyteče ze mě voda.
Mám rádo zimu.
Těším se na zimu.

Vincent, 3. A (ropení)

Jak jsme si hráli s básničkou

Jednou jsme začali velmi zajímavým tématem. Všichni jsme se stali detektivy, hledali jsme důkazy, stopy po třídě. V básničkách se totiž ztratila zvláštní slova. Ta slova, když jsme našli, tak se z nich sestavily rýmy. Víte, co jsou vůbec rýmy? Například lodička – vodička nebo pes – les. Zajímalo by vás také, jaký je rozdíl mezi básničkou a příběhem? Příběh vyprávíme vlastními slovy, zato básnička se rýmuje a musí mít hlavu a patu. (I když vlastně i příběh musí mít hlavu a patu). Každopádně my jsme po mravenčí detektivní práci vrátili zpět do básní rýmy a potom nastala naše tvůrčí chvilka. I my jsme se stali básníky. Ve skupině jsme si vybrali jeden obrázek, který byl (a to jsme nevěděli) z knihy „Poštou havraní" od Radka Malého. Obrázek namaloval Pavel Čech. My jsme ho pořádně prozkoumali a zkusili k němu složit básničky. Na závěr jsme si přečetli originál básničky k našim obrázkům, které napsal Radek Malý. Někde se shodujeme, někdy jsme vymysleli dokonce lepší báseň. No, posuďte sami.

Klárka, 3. A

MOŘE KNIH

Přečetl jsem už spoustu knih
a plno písmen bylo v nich
a spousta řádků, spousta stránek...
Až v poslední jsem našel plánek,
kde najít jednu knihu knih.

Přeplaval jsem už moře knih
a spousta soli bylo v nich.
Konečně vidím na obzoru
knihu knih tyčit se jak horu.
Ještě tu rád bych přečíst stih.

MALÝ, Radek. *Poštou havraní.* Ilustroval Pavel ČECH.
[Havlíčkův Brod]: Petrkov, 2018.

Panáček na lodičce

Klárka, David, Zuzka

Panáček na lodičce
plul na vodičce.
Vodička ho přinesla,
na vodu plnou knih, která ho unesla.
Do knihové říše
a tam další knihu píše.

Let balónem

Anežka, Eliška, Vincent

Letěl balón do nebe,
v tom balónu kluk Belube.
Belube byl hodný kluk,
řídil balón a měl luk.

Balón letěl mezi skály,
skály byly vysoké.
Nad nimi však mraky vlály,
mraky byly široké.

VELIKÝ ČERVENÝ BAL

Až bude nejhůř,
věř mi,
neodcházej oknem,
ale dveřmi.

Až bude nejhůř,
až třeba budeš zrovna padat,
tak tě z toho dostane
on.

A třeba bude zrovna vypadat
jako veliký
červený
balón.

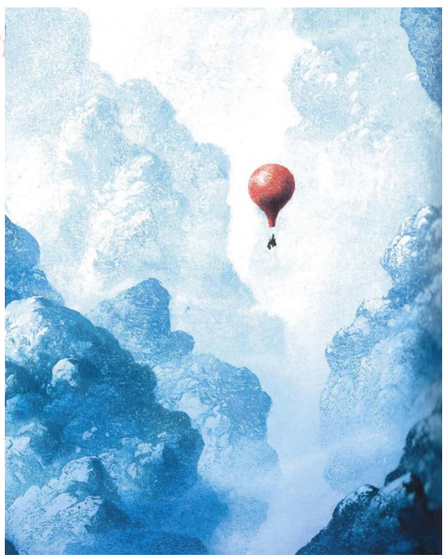

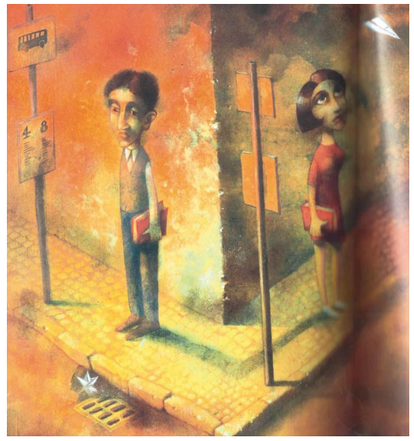

NA ZASTÁVCE

On čeká. Ona taky čeká.
Na tramvaj, nebo na člověka?
Na první ranní autobus?

Jízdní řád pořád se tu mění
a zastávka je na znamení.
Dáš mi ho? Prosím. Tak to zkus.

Spadlá hvězda

Rozárka, Matěj, Kuba

Ve dne slunce svítí,
V noci měsíc září.
Na silnici hvězda spadla,
Spadla a hned jak růže zvadla.

O tlouštíkovi

Týnka, Klaudi, Fanda

Rum, bum, pije rum!
Ztloustl pirát jako bum.
A pak hop a skok,
„Už jsem v nebi, jako Brok!"

STARÝ NÁMOŘNÍK

Dědeček byl námořníkem.
se svým pruhovaným trikem
proplul celý svět,
pak se vrátil zpět.

Vyprávěl nám, co kde zažil,
jak se v horkém slunci smažil,
a já, malý kluk,
koukal jako puk.

Babička se ale mračí.
Říká: Dědo, mlč už radši!
Za všechen tvůj um
může leda rum!

Že jsou vyjmenovaná slova nudná? Vůbec ne...

...naopak se dá s nimi zažít spousty legrace. Jednou se v našich třídách objevily papíry a na každém z nich jen jedno tajné slovo – vyjmenované slovo. Pokyn od paní učitelek zněl jasně: „Připravte si pero a svou moudrou hlavu, nový příběh díky vám ožívá. Každý napište jen jednu větu, odložte papír a běžte na další. Přečtěte si pozorně, co napsali ti před vámi a dál pokračujte, uvidíme, co za příběhy a situace se nám vytvoří.“ A jak to dopadlo? No, třeba takhle…

BYSTRÝ
Pán z výšky viděl králíka a všichni říkali, že je bystrý. Pán se tedy chlubil, jak je bystrý. Dostal za to trofej bystrozráčka, ale jedna mu nestačila. Chtěl získat víc. A tak se snažil, bystřil svůj mozek, až dostal trofeje dvě.

MLÝN
V lese stojí temný a strašidelný mlýn. Každou noc tam straší strašidla. Jedno strašidlo ve mlýně straší 200 let. Je jich tam skoro 200. Jeden je jmenuje Bob. Jednoho dne starý mlýn objevila Anča s Pepíkem. Šli se tam podívat s baterkou. Anča napřed smlouvala, že se jí do mlýna nechce, ale nakonec ji Pepík přemluvil. Když tam vstoupili, viděli, jak tam letí ve vzduchu nějaká věc. To bylo strašidlo a vystrašilo Pepíka. (děti ze 3. C)

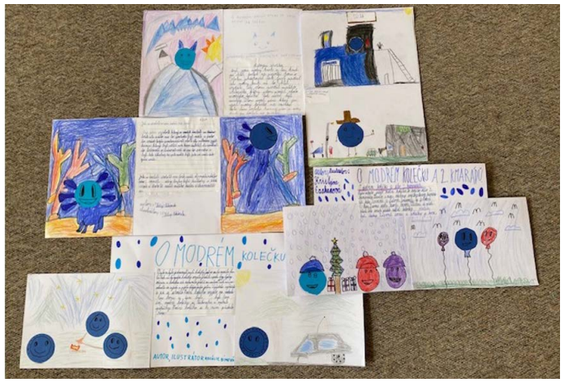

Co všechno se dá vytvořit z modrého puntíku?

Všechno to začalo jedním modrým puntíkem. Z jednoho byly najednou dva, tři, čtyři… až jich byla nakonec spousta. Každý z nás dostal jeden obyčejný modrý puntík a z toho se vymyslel a nakreslil obrázek. Modrý puntík se rázem proměnil v něco fantastického. Jednou se z něj stal panáček, pak princezna, stůl, drak, auto, potom balónek, planeta Země a pak z toho vznikla pneumatika, vodní zvíře, příšera, okno, bandita, kovboj, Slunce, létající balón, velká obří borůvka a obličej. Obrázek byl základem k příběhům, které jsme si sami vymysleli. Chcete je vidět? Jsou tady (anebo u nás ve třídě).

Eliška, 3. A

SLYŠET
Když slyšíš, můžeš slyšet i Chůzi, co jde po schodech. Můžeš slyšet i kukání kukačky nebo vítr. Nebo auto, co zrovna jede kolem. Nebo klepání na dveře. A proč vlastně slyším? Protože nám to dala příroda.

JAZYK
Malý Toník často vyplazoval jazyk na své rodiče. Vůbec se jim to nelíbilo. Takže na něj byli naštvaní. Tomík se ale neponaučil. Začal trucovat. Po chvilce ho to ale přestalo bavit a chtěl si s někým hrát. Všichni na něj byli naštvaní, tak si s ním nikdo nehrál. Byl strašně smutný. Pak ho napadlo, že by se mohl omluvit. Šel se mamince a tátovi omluvit a oni si s ním nakonec šli hrát. (děti ze 3. C)

HLEMÝŽĎ
Byl jeden hlemýžď, který se neuměl plazit. Měl totiž málo lepkavého slizu. Tak se vydal najít víc lepkavého slizu. Nejdřív šel okolo rybníka a potom kolem studny. Šel dlouho, několik dní a nocí. U studny se něco třpytilo, byl to sliz, který hledal.

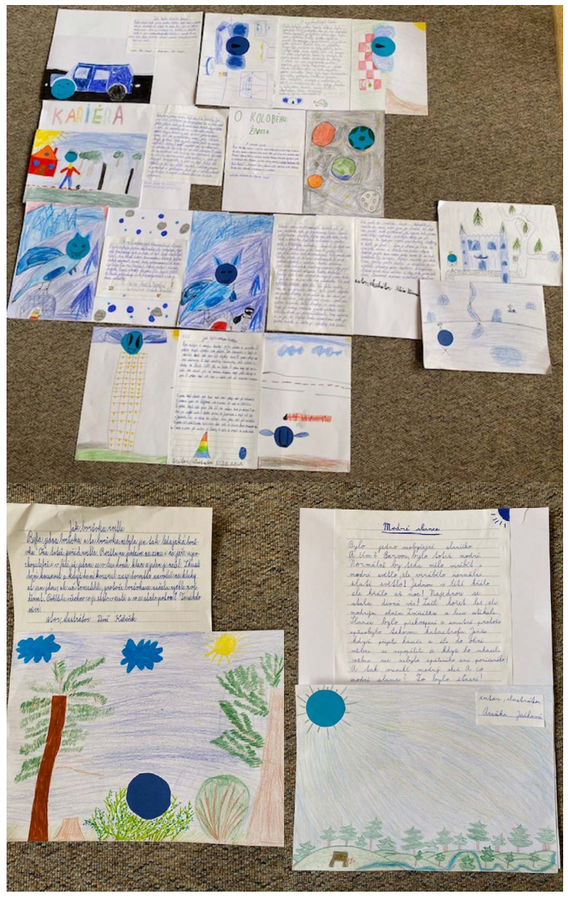

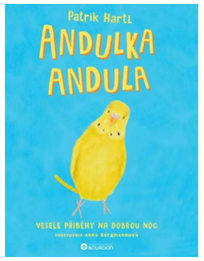

Andulka Andula

Autor: Patrik Hartl

Kniha je o andulce jménem Andula. Jedna rodinka se rozhodne, že si pořídí domácí zvíře. A tak paní Kateřina a pan Milan se svými dětmi Rozárkou a mladším bráškou Tomíkem společně vyrazí do zverimexu. Viděli tam andulku, která byla celá žlutá a moc se jim líbila. Róza hned žadonila, ať si jí koupí a bylo tomu tak, koupili si andulku. Róze přišlo vtipné pojmenovat andulku Andula a rodina se na jméně hned shodla. S Andulou zažívali mnoho dobrodružství i hodně legrace. Chcete se dozvědět víc? Sáhněte po této knize.

Andělka, 3. A

Co čteme za knihy?

My čteme různé knihy, ale většina z nás má velmi oblíbený komiks – DOGMAN. Nás všechny na ní moc baví ironie a věci, které jsou nemožné. Kniha je komiks, takže nejen, že má super ilustrace, ale skvěle a rychle se čte. Za pár hodin ji máte přečtenou a těšíte se na další díly. O čem kniha vlastně je? Dogman, hlavní hrdina, zachraňuje svět před různými zlouny, např. Péťou, Přemkem atd. Dílů je 10 a dokonce vyšly v češtině, slovenčtině a angličtině. Zkrátka si opravdu můžete vybrat.

Fanda, 3. A

Jak se řeší případy v lese?

Každý by chtěl vědět, co je „Kronika lesa“ a co v ní je napsané. Tady vám to alespoň trochu přiblížím. Knížku Kronika lesa napsal Martin Máj a ilustrovala Bianka Torok. Knížka má tři díly, které musíte přečíst postupně, abyste vše pochopili. Jsou to totiž velmi napínavé knihy s detektivní zápletkou. Nejdříve se vydra se zajícem a krtkem šli podívat za les. Našli tam maringotku a v ní byl… Jestli chcete vědět, jak to bylo dál, přečtěte si všechny tři díly.

Diviš, 3. A

Valentýnka na Šumavě

Autorka: Ivana Peroutková

Valentýnka, Zuzka a Anička vyrazí s babičkou na Šumavu, kde tráví podzimní prázdniny. Je s nimi pejsek Hugo. Společně chodí na procházky, kde zažijí dobrodružství. Valentýnka skládá písničky, jednu dokonce zahraje na piano v restauraci. Anička a Zuzka kreslí a píšou deník. Ztratí se v mlze a Aničce se zdá sen, který napíše do deníku a pak ho kamarádkám přečte. Chceš ho slyšet i ty? „...nesl nás tři na hřbetě, já jsem seděla první a objímala jsem ho. Běžel s námi nočním lesem, nevěděly jsme kam, ale vůbec jsme se nebály.“ Zajímá tě, co bylo dál? Jestli jo, určitě si to přečti v této knize.

Anežka, 3. A

Dubánek a tajný vzkaz

Autorka: Klára Smolíková

Děti ze 3. A si oblíbily knihu o Dubáncích už ve druhé třídě. Letos někteří z nich přečetli tento díl. Borek vyrazí do lesa, kde objeví šipky. Po cestě potká nemocnou Lidku a zažívají spolu různá dobrodružství. Kniha je zajímavá nejen svým milým příběhem, ale také krásnými fotografiemi přímo z lesa. Knihu bych doporučoval všem, kdo mají rádi přírodu, dobrodružství a také se rádi zasní.

Honzík N., 3. A

Kluci, holky, máte rádi fotbal?

Mám pro Vás skvělou knihu. Fotbalovník je kniha, která vypráví o fotbalistech. Napsal ji Petr Feldstein a ilustroval ji Jiří Votruba. V knížce najdeme legendárního Cristiana Ronalda, ale i české legendy jako je Petr Čech. Je tam také charakteristika fotbalistů. Já mám moc rád Petra Čecha, protože si ho vážím za to, že je opravdu velký bojovník. Je také příjemný člověk, klidný a velmi inteligentní. Kniha je velmi poučná a samozřejmě zajímavá. :-) Těšte se zkrátka na hodně fotbalu.

Diviš, 3. A

A	Q	J	R	J	T	Q	T	P	J	K	Y	M	X
L	G	O	N	A	S	A	I	T	Ý	F	I	H	G
N	W	P	I	E	H	N	K	U	U	Ř	D	K	H
S	S	G	Ý	C	D	P	U	O	U	V	I	I	V
S	K	Q	Ý	C	L	A	R	N	P	S	Y	T	O
X	Z	M	U	Ý	H	U	S	T	P	Ý	B	C	
B	D	A	K	Q	Z	A	R	Ý	Y	Č	N	J	B
D	G	O	R	Y	C	A	O	M	Š	E	A	E	T
J	N	Z	N	D	B	M	L	O	E	K	N	Č	P
F	Q	Ě	T	G	Y	E	R	H	L	W	T	Y	I
I	D	C	O	X	B	V	N	C	Y	H	O	B	B
I	N	A	K	Y	B	A	B	A	P	L	M	O	D
E	I	S	J	M	V	L	M	N	B	A	M	M	A
L	H	P	T	A	K	O	P	Y	S	K	R	F	G

RUZYNĚ, NACHOMÝTNOUT, PTAKOPYSK, DMÝCHAT, PÝŘIT, OBYČEJ, BABYKA, PYŠELY, VYDRA, SÝČEK, PÝCHA, LÝKO

Diviš, 3. A

Zajímavosti o zvířatech

Víte, že…

- Jezevec žije 15 let a běhá 30 km/hod.
- Delfín, když spí, má jedno oko stále otevřené.
- Tukan obecný má velký zobák proto, aby se zbavoval přebytečného tepla.
- Skokan lesní doskočil 14 metrů.
- Vlk obecný slyší tóny, které jsou 2x vyšší, než vnímá lidské ucho.
- Včelí královna snese 1 500 vajíček za den.

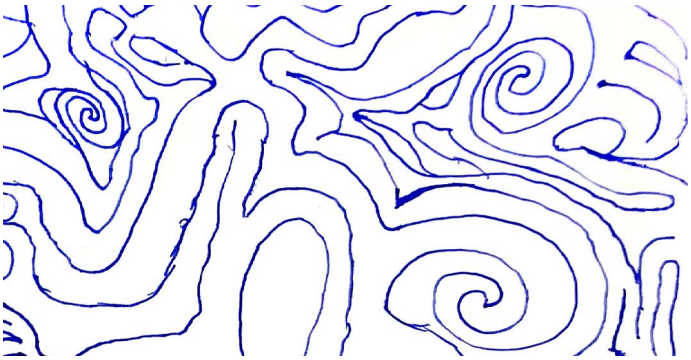

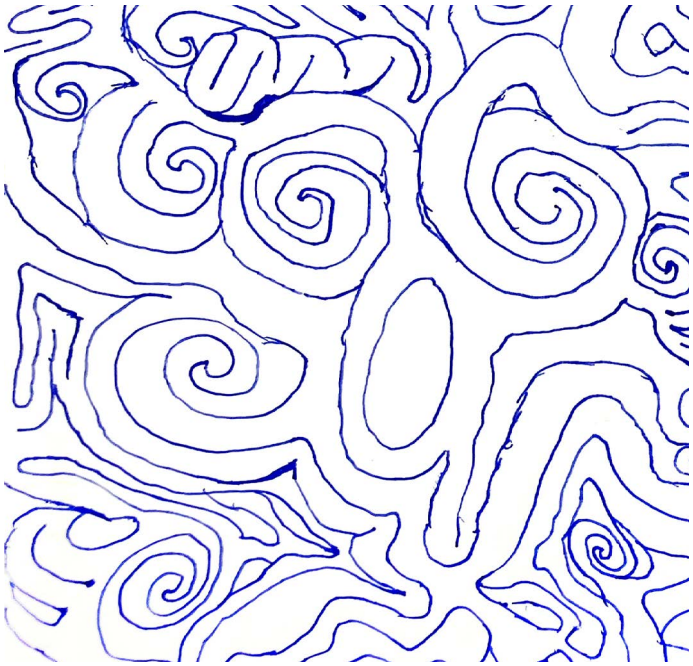

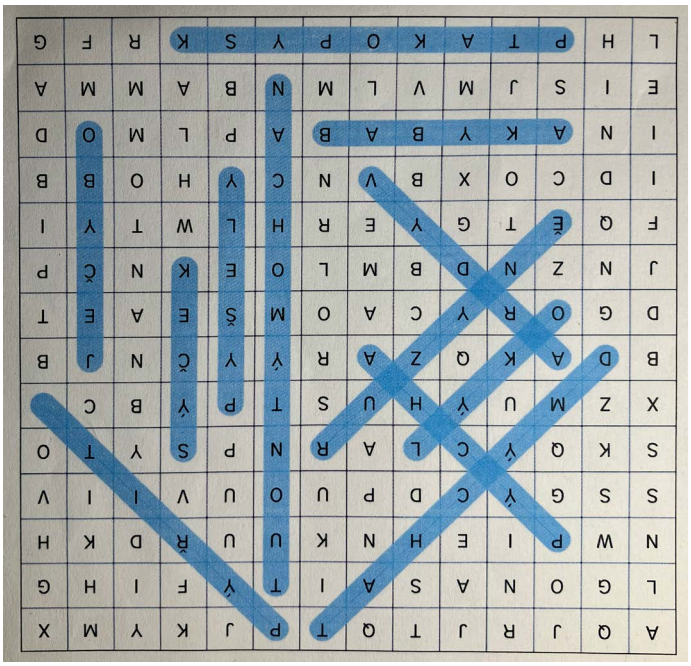

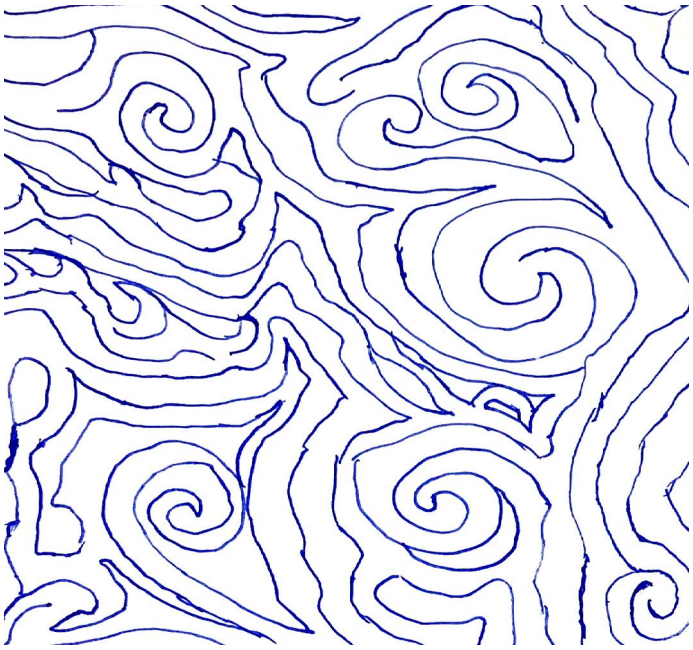

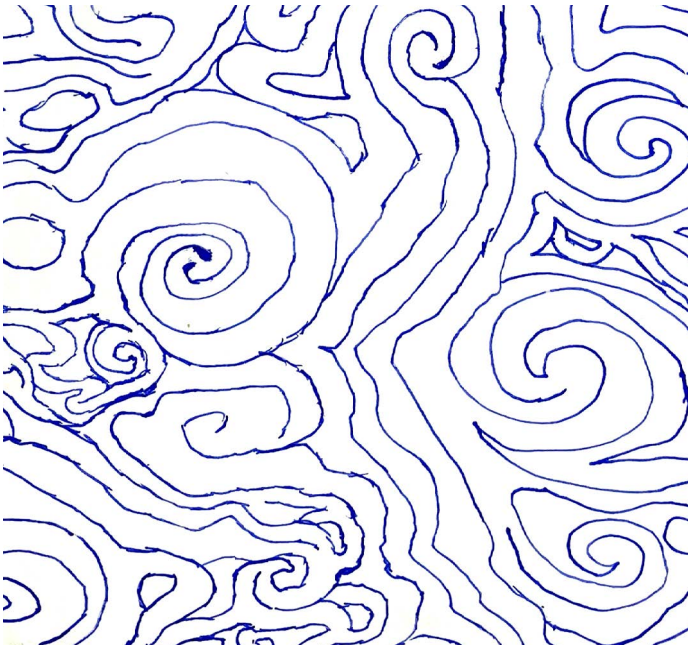

Základní škola Mikoláše Alše

Alšík – občasník pro žáky, učitele, rodiče a přátele ZŠ M. Alše. Vydává ZŠ Mikoláše Alše Praha-Suchdol, Suchdolská 360/61, 165 00 Praha-Suchdol, IČ: 60434651. Redakce: žáci 3. A, 3. B, 3. C, Mgr. et MgA. Eva Benešová, Mgr. Simona Červinková, Mgr. Karolína Chlebovská. Tisková úprava: Mgr. Šárka Ábelová E-mail: redakce@zssuchdol.cz. Toto číslo vyšlo 1. 6. 2026. Elektronická verze na www.zssuchdol.cz, záložka Třídy/Školní noviny Alšík. Vydáváno výlučně pro vnitřní potřebu vydavatele.